Leczenie poza krajem (ciekawe orzecznictwo)

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: piątek, 13, styczeń 2012 23:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1709

Zgodnie z art. 25 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych Fundusz finansuje koszty leczenia poza granicami kraju udzielonego zgodnie z przepisami o koordynacji. Co do zasady, warunkiem finansowania kosztów leczenia za granicą jest uprzednie wyrażenie zgody przez Prezesa Funduszu na finansowanie. Powołane wyżej przepisy i orzecznictwo europejskie wyjaśniają, że odmowa jest niedopuszczalna, gdy względy medyczne nakazują podjęcie leczenia w terminie, który w kraju nie może być dotrzymany.

Czas oczekiwania na leczenie w kraju oraz stan zdrowia pacjenta i związana z nim możliwość oczekiwania na leczenie to okoliczności, które musi brać pod uwagę organ przy podjęciu decyzji w kwestii zgody na leczenie. Przy ocenie zasadności żądania refundacji kosztów leczenia przeprowadzonego przed wydaniem decyzji w przedmiocie zgody należy brać pod uwagę czas trwania procedur w przedmiocie zgody, stopień pilności leczenia w świetle stanu zdrowia pacjenta oraz zakres informacji, które pacjent uzyskał od placówek ubezpieczenia zdrowotnego co do możliwości i terminu przeprowadzenia leczenia w kraju. Badać należy nie tylko obiektywną i znaną Prezesowi Funduszu w momencie rozpoznawania wniosku o refundację możliwość leczenia w kraju, lecz tę możliwość leczenia, która została wskazana pacjentowi w chwili, gdy to leczenie było niezbędne. Istotna jest zatem dostępność leczenia. To pacjent ma wiedzieć, czy, gdzie i w jakim terminie może się leczyć w kraju, czy też dla ratowania życia musi szukać pomocy w placówce zagranicznej. Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, to świadczeniodawca ustala kolejność świadczeń na podstawie zgłoszenia świadczeniobiorcy i informuje pisemnie o terminie świadczenia, a w przypadku braku możliwości udzielania świadczeń z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy zapewnia udzielenie świadczeń przez innego świadczeniodawcę (art. 19 ust. 3 ustawy). Przedmiotem ustaleń w sprawie niniejszej powinny być zatem okoliczności dotyczące przekazanej pacjentowi we właściwym czasie wiedzy o możliwości przeprowadzenia leczenia w kraju, a nie okoliczności istnienia takiej możliwości w ogóle.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 maja 2011 r. II GSK 305/10

Źródło: Orzecznictwo NSA

Phoca PDF